

De tu n-ai fi

Daniela Stan

De poate picatura de cerneala-a spune
Hotarul ochilor cum curge-a verde...
De tu n-ai fi, cum as putea eu scrie?
Mi-e inima, un Taj Mahal de poezii.

Sunt dimineti in care mai curg lacrimi
Cum curge primavara intr-un pârau...
De tu n-ai fi, cum as putea eu simte
Toti ghimpii prefacuti in trandafiri?

Ce-mi foloseste lumea-n treaga
Si diamantele ceresti de-as dobandi?
De tu n-ai fi, ochii nu-mi sunt icoane
Un inger printre oameni, privind, cu fiecare zi.

E plina lumea de cuvinte,
e plina lumea de minuni
Si totusi, din toate cele sfinte
De tu n-ai fi, cu ce eu m-as intoarce,
din mine?
Acolo, si timpul ar muri!